

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 55 af 5. April 1888 angaaende Stempning af Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4049).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 101 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931. (Aldersgrænse for Dommere).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4052).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hans Jacob Sørensen: Som nævnt i Betænkningen fra det Udvalg, der har behandlet Lovforslaget, er Udvalgets overvejende Flertal enigt om at tiltræde den Opfattelse, som Justitsministeren saa stærkt har fremhævet under hele Sagens Behandling, at Realiteten i Lovforslaget, en bestemt Aldersgrænse for Dommere, lader sig gennemføre, uden at Lovgivningsmagten derved gaar nogen Grundlovsbestemmelse for nær. Dommernes Uafhængighed under Udøvelsen af deres Gerning i det Aaremaal, de virker, er efter Vedtagelsen af dette Lovforslag absolut og ubetinget lige saa stor som hidtil. Ved Lovforslagets Gennemførelse opnaar man samtidig at faa klare Regler for, hvornaar en Dommer skal gaa, vi bliver fri for rundt omkring i forskellige Egne af Landet at se det for Domsmagtens Autoritet saare uheldige Forhold, at Dommere sidder der, som, for at sige det kort, har siddet mere end deres bedste Tid. Hvad

Pensionsforholdene angaar, medfører Lovforslagets Gennemførelse en betydelig Forbedring for mange Landsdommere og Underrettsdommere, idet de fremtidig delvis kan medregne deres Fuldmægtigaar ved Beregningen af deres Anciennet i Statstjenesten som Grundlag for Pensionsberegningen. Jeg tror, at de allerfleste Dommere derved kan naa at faa fuld Pension ved 70 Aars Alderen. Jeg er — det vil jeg ikke nægte — ikke saa glad for, at vi ikke har kunnet fastslaa de almindelige Regler om Tjenestemandspension som normgivende for alle Dommerstandens Grupper. Men jeg har paa den anden Side kunnet tiltræde den højtærede Justitsministers Forslag om, at den fra Grundlovens Givelse gældende Praksis med Hensyn til Højesteretspræsidentens, de kollegiale Retters Præsidenters og Højesteretsdømmernes Pension videreføres fremtidig. Jeg vil dog sige, at min Tiltræden af Lovforslaget er dikteret af, at man efter min Mening herigennem fremtidig faar fæstnet i Loven en — jeg vil kalde det *fast* Regel for, hvem Bestemmelsen i Grundlovens § 71, 2det Stykke, gælder for. Jeg takker i denne Forbindelse for den Udtalelse om mulige Undtagelser fra Regelen, som den højtærede Justitsminister fremsatte ved Lovforslagets anden Behandling.

Jeg kan alt i alt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget. Jeg ser i dets Ophøjelse til Lov et væsentligt Skridt i Retning af yderligere at hæve og hævde Dommerstandens og Retternes Anseelse i Befolkningens Agtelse og Respekt, hvad der er af stor Betydning, ikke mindst i vore Dage.

Pürschel: Jeg ønsker kun at gøre en ganske kort Bemærkning, nemlig den, at det for Landsdømmernes Vedkommende er adskilligt mindre betydningsfuldt, det, der naas med Hensyn til Pensionsordning, end det er for Dommerne ved Underretterne, idet det faktisk er saaledes, at de allerfleste Landsdommere, inden de naar ind i Landsretten, har været Tjenestemænd i Statens Tjeneste.

I øvrigt skal jeg henvise til mine Udtalelser ved anden Behandling og anbefaler at stemme imod Lovforslaget.

Hasle: Jeg vil gerne paa nogle af mine Partifællers og egne Vegne udtale, at naar vi ikke ønsker at gaa med til denne Lovgivning, saa skyldes det, at vi i hvert Tilfælde finder det tvivlsomt, om denne Lovbestemmelse ikke er stridende imod Grundloven.